

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci podání žalobce označené jako „žaloba proti usnesení ČR-Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23“, jež bylo adresované Krajskému soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích. V petitu této žaloby se žalobce domáhal, aby citované rozhodnutí krajského soudu bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení a rozhodnutí.

[2] Toto podání bylo dne 14. 3. 2016 krajským soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že se jedná o kasační stížnost proti výše uvedenému usnesení tamního soudu.

[3] Nejvyšší správní soud ze své evidence zjistil, že o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23, již rozhodl, a to usnesením ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 256/2015 – 44, tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[4] Podle ustanovení § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *„Není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.“*

[5] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *„Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu*

probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“ Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“

[6] Nejvyšší správní soud po posouzení předmětné věci dospěl v souladu s předkládací zprávou krajského soudu k závěru, že žalobu ze dne 2. 1. 2016 směřující proti usnesení krajského soudu je nutné odmítnout. Byť žalobce toto podání nazval jako žalobu proti usnesení, fakticky se jedná o kasační stížnost, neboť se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí krajského soudu vydaného v soudním řízení správním podle s. ř. s. Proti takovému rozhodnutí správního soudu však není přípustná správní žaloba, neboť podle § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy **správními orgány**, rozhodují dále o žalobách proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, dále pak ve věcech volebních a místního referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem. O žádný takový případ však v projednávané věci nejde, neboť žalobce svým podáním nenapadá rozhodnutí správního orgánu, ale soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, konkrétně Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Proti takovému rozhodnutí není přípustná žaloba, ale pouze kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. Závěru Nejvyššího správního soudu o tom, že se materiálně jedná o kasační stížnost, přitom odpovídá i žalobcův návrh na rozhodnutí soudu o této „žalobě“, neboť žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení – takovýto petit přitom přesně odpovídá tomu, jak by mohl ve věci rozhodnout Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 s. ř. s. Petit podání (návrh rozsudečného výroku) je přitom pro správní soudy závazný a určující – srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 - 197.

[7] Podání žalobce (dále též „stěžovatel“) ze dne 2. 1. 2016 je tedy nutné vyhodnotit jako kasační stížnost. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že o předchozí kasační stížnosti žalobce proti témuž usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23, již bylo v minulosti tímto soudem rozhodnuto, a to usnesením ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 256/2015 - 44, jímž bylo řízení o předchozí kasační stížnosti zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení však netvoří překážku věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*), jak by se na první pohled nabízelo, neboť takovou překážku představují pouze meritorní rozhodnutí v téže věci, jímž procesní usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku není. Nejvyšší správní soud dále zvažoval, zda projednání stěžovatelova podání nebrání jiné procesní překážky, a dospěl k závěru, že je nelze projednat, neboť bylo podáno opožděně.

[8] Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Ve vztahu k posouzení otázky včasnosti stěžovatelovy kasační stížnosti zjistil Nejvyšší správní soud z obsahu spisu, že napadené rozhodnutí krajského soudu ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23, bylo doručeno žalobci dne 2. 11. 2015, jak o tom svědčí záznam na doručence pošty, opatřený podpisem žalobce. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala žalobci běžet dnem následujícím po doručení, tj. dnem 3.

pokračování

11. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 16. 11. 2015, jak vyplývá z ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s., podle něhož lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Jelikož počátkem lhůty bylo v projednávané věci pondělí dne 2. 11. 2015, skončila lhůta v pondělí 16. 11. 2015. Nejpozději v tento den mohl stěžovatel podat kasační stížnost s účinky zachování lhůty. Protože kasační stížnost nyní posuzovanou podal stěžovatel až 4. 1. 2016, jak vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Hradci Králové, stalo se tak nepochybně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, a tudíž opožděně. Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu